

לפרקליטות המדינה - המניעה מוסרת והפונה יכול לצאת את השטחים.

בשנת 1999 הוחזר ע"ק, סגן מנהל בית ספר מטול-כרם, מגשר אלנבי, כאשר ניסה לצאת לירדן בדרכו לקיים את מצוות העלייה לרגל למכה. מאז פנה המוקד שלוש פעמים לצה"ל על מנת להתיר את יציאתו: בפעם הראשונה נדחתה הבקשה מפאת "היותו" של ע"ק] פעיל בארגון החמא"ס". בפעם השנייה התעכבה תשובת הרשויות כתשעה חודשים: מנוע "מטעמי בטחון" ובפעם השלישית שוב נאסרה יציאתו בשל "היותו פעיל חמא"ס". באוגוסט 2002 פנה המוקד שוב ללשכת היועץ המשפטי בגדה המערבית ובספטמבר, פחות משבוע לאחר שנשלחה הבקשה ויותר משלוש שנים בהן לא הותרה יציאתו של ע"ק מהגדה, נתקבלה התשובה כי אין מניעה ליציאתו. (תיק 14135)

ג"א התקבל ללימודי דוקטורט בפקולטה ללימודי האיסלאם שבאוניברסיטה הירדנית ברבת עמון. הוא נרשם לסמסטר הלימודים הראשון שהתחיל ב-15 לאוקטובר, אך כאשר ניסה לחצות את גשר אלנבי מנעה ישראל את יציאתו והוא נאלץ לדחות את מועד תחילת לימודיו לדצמבר. המוקד הפנה בנובמבר בקשה דחופה ליועץ המשפטי של הגדה המערבית להתיר את יציאתו לירדן. ב-1 לדצמבר נתקבלה התשובה: מנוע "מטעמי בטחון". לאחר שג"א הצליח לדחות בכחודש את תחילת לימודיו, פנה המוקד לפרקליטות המדינה. תחילה השיב היועץ המשפטי לגדה המערבית כי בקשתו של ג"א נדחתה שוב, אולם עדכון נתקבל מפרקליטות המדינה: גורמי הביטחון הסירו את התנגדותם וכך יוכל ג"א להתחיל את לימודיו בירדן. (תיק 23312)

מעבר מהגדה לרצועה

בהסכמי אוסלו נקבע כי הגדה המערבית ורצועת עזה הן יחידה טריטוריאלית אחת. אולם גם כאשר פעל "המעבר הבטוח", שקישר בין הגדה המערבית לרצועת עזה, לפני תחילת האינתיפאדה, רבים מתושבי שני האיזורים לא יכלו לנוע ביניהם - המעבר הותנה בקבלת כרטיס מגנטי והיעדר מניעה בטחונית. מאז תחילת האינתיפאדה הנוכחית, מנעה ישראל את מעברם של תושבים בין הגדה לרצועה באופן גורף. הסדרת המעבר בין שני חלקי ארץ שהמרחק בניהם קילומטרים ספורים מתמשכת חודשים רבים, זאת למרות פסיקת בג"ץ בעתירת המוקד נגד גירושם של שלושה מתושבי הגדה לעזה, פסיקה שאימצה את עמדת המדינה בדבר היות הגדה והרצועה יחידה טריטוריאלית אחת (ראו תחת גירוש).

בנובמבר 2001 נחתם חוזה הנישואין בין ל"א, תושבת הגדה, לה"ק, תושב רצועת עזה. טקס הנישואין אמור להיערך בבית החתן, ולשם כך על הכלה ואמה להגיע לרצועה. שתי הנשים פנו ארבע פעמים למת"ק בבקשה להסדרת כניסתן לעזה, ונענו בשלילה. בשל כך לא נקבע מועד לטקס. בדצמבר 2001 פנה המוקד בעניינן לצה"ל. בפברואר 2002 התנו הרשויות את הסכמתן למעבר השתיים בהתחייבות בכתב של האם שהיא ובתה יצאו את הגדה וישובו אליה יחד - למרות שכך לא יוכלו ל"א וה"ק לקיים חיי נישואין. למרות תנאי זה החליטו האם ובתה כי הן מוכנות להתחייב לכך, כדי לקיים את טקס הנישואין בהקדם. התשובה נשלחה לצה"ל, אך טיפול הצבא התעכב ובחודש מרץ פלש צה"ל לשטחי הרשות והבקשה לא

גם כאשר המעבר בין הרצועה לגדה נדרש בשל כשל של הרשויות הישראליות, אין הן ממחרות לתקן את המצב. למוקד הגיעו פניות של מספר עצירים, תושבי הגדה, ששחררו לרצועת עזה, בניגוד להתחייבות המדינה בעתירת המוקד לבג"ץ בנוגע לתנאי המעצר במחנה עופר (ראו תחת זכויות כלואים: תנאי מעצר). נסיונות המוקד לאפשר את חזרתם לבתיהם בגדה לא צלחו עד כה.

ח"כ, תושב רמאללה הנשוי לתושבת רמאללה, נעצר ב-3 למרץ בגשר אלנבי כשביקש לצאת לירדן. הוא הוחזק במעצר משך יום אחד בכלא אשקלון והועבר לרצועת עזה - זאת משום שבצד הישראלי הוא רשום כתושב עזה, למרות ששינה את מענו בתעודת הזהות שלו עוד בשנת 1998. ח"כ פנה למוקד לאחר שישה חודשים במהלכם ניסה להסדיר שובו לאשתו ולביתו ברמאללה. לאחר פנייתו, ביקש המוקד את התערבותה של לשכת היועץ המשפטי לגדה המערבית. עד לכתיבת דו"ח זה לא נתקבלה עדיין תשובה. (תיק 23309)

טופלה כלל. ביולי פנה המוקד לפרקליטות המדינה בבקשה לאפשר את המעבר, שאושר כחמישה חודשים קודם לכן. במשך שלושת החודשים הבאים לא נתקבלה כל תשובה על פנייה זו. ל"א זומנה לחקירת שב"כ במת"ק, ולאחריה זומנה שוב ושוב על-מנת לקבל את היתר המעבר, ובכל פעם הושבו פניה ריקים. בנובמבר 2002 נתקבלה תשובה: המוקד נדרש לפנות לקצין מסוים במת"ק חברון כדי לתאם מועד מדויק למסען של האם ובתה - אולם נסיונות המוקד, הבת ואף קציני צה"ל עצמם לתאם מועד זה עם המת"ק, לא צלחו. במהלך דצמבר נפטר אביה של ל"א ולכן לא יכלה האם ללוותה. המוקד פנה לרשויות: להתיר לאח להחליף את האם. צה"ל התיר לל"א לצאת לעזה ב-19 לינואר 2003, למעלה משנה מאז הפנייה הראשונה, אולם נאסרה יציאת האח. בייאווה, החליטה ל"א לצאת לבדה לעזה. אחיה, הנמצא בירדן, אמור להגיע לרצועה דרך מצרים, כדי שקרוב משפחה יוכל להיות לצידה בטקס הנישואין, כמקובל. (תיק 16755)

סגר

המתירות את כניסתם לישראל של כמה אלפי פועלים, בהתאם לצרכי המשק הישראלי. מי שנתפס בישראל ללא אישור כניסה, מסתכן במאסר ובאייכולת לקבל אישור כניסה או אישור תנועה אחר בעתיד, עקב הרשתות בפלילים. רוב הפונים למוקד בעניין הסדרת כניסתם לישראל עושים זאת כאשר הנסיבות מחייבות זאת, באין חלופה אחרת בשטחים.

נ"ת, ילדה בת שש מכפר ג'מאל, נפצעה בעינה בתאונה בבית. עוד באותו יום הועברה באמבולנס לבית החולים סנט ג'ורג' בירושלים, ועברה שם ניתוח. לשם הצלחת

מאז מלחמת המפרץ ב-1991, נאסר על תושבי השטחים להיכנס לשטח ישראל ומזרח ירושלים, אלא בהיתר כניסה. עד לשנת 1993 הנפיקה ישראל היתרים רבים לתקופות ממושכות יחסית, אולם בעקבות פיגוע במרץ 1993 הטילה סגר כללי על השטחים שנמשך עד היום - מחסומים הוצבו לאורך הקו הירוק על-מנת למנוע מפלסטינים ללא היתרים להיכנס לישראל והאישורים, שהתנאים לקבלתם לא היו ידועים למבקשים אותם, ניתנו במשורה. מאז אוקטובר 2000 לא ניתנים אישורי כניסה לישראל, למעט מקרים חריגים במיוחד או "הקלות", שמבוטלות תוך זמן קצר בדרך כלל,